

sywa zazuleńka (lud. ruska), 68. Tam u poły dołyna (lud. ruska), 69. Oj! pianaż bo ja piana (lud. ruska), 70. Moja myła, premyłena (piosnka lud. Łemków), 71. Hora, hora (lud. Łemków), 72. Ja do łąsa ne pudzem (lud. Łemków), 73. Oj. ty zore weczirna (lud. ruska), 74. Ne pidu do łąsa z konyczkami (lud. Łemków), 75. Oj, ne szumy tuże duża (lud. ruska), 76. Hymn do Bogu (oryg.). W „Lutni“ Maszyńskiego w III-cim tomiku z 1890 r. znajdują się dwa utwory Galla: „Nasza gospo-sia“ i „Serenada“, w „Śpiewniku“ zaś „Lutni“ Maszyńskiego w zesz. I-szym jest „Piosnka neapolitańska“ op. 14. W „Garści pieśni“ Stanisława Bursy, wydanej w 1914 r. w Krakowie jako rękopis, znajdują się dwa utwory: „O figlarko“ i „Gospo-sia“; w śpiewniku stowarzyszenia śpiewaczego „Echo“ urzędników Drogi Żelazne-Warszawsko - Wiedeńskiej, zebranych przez Fabiana Kuleszę, kierownika artystyczne-go „Echa“, wydanym w 1902 r. do użytku Echa wyłącznie, znajduje się wesoła ober-kowa piosenka „Podkówecki“; w śpiewniku „Z pieśnią do was idziemy“, wydanym w Warszawie w 1936 r. nakładem Światowego Związku Polaków z zagranicy znajdu-ją się pieśni „Hej ty Wiśło (pieśń flisaków)“, „Oj, jakże mi się macie“, „Nelly“ „Róża“, „Jak się dobrze składa“ i „Rozśpiewałaś się duszo lacka (na srebrne gody Echa)“; w śpiewniku Krakowskiego Chóru Akademickiego wydanym w 1908 r. znaj-duje się pieśń „Dziewczę z buzią jak malina“ w układzie na chór Walewskiego. Co się tyczy utworów na chór mieszany, to w II tomiku „Lirnika“ p. Maszyńskiego z r. 1913 znajduje się słynna pieśń Galla „Jest sobie kosiarz“, ta sama, która w 1909 r. była ułożona na chór męski. Nadto znane są jeszcze następujące pieśni na chór męski: „Dobranoc“ Do pieśni, „Hej, hej, kaplicy dzwon“, „Hej w tan“, „Hejże dalej do mazura“, „Idealy“, „Marsz śpiewaków“ „Mysz i żółw“ „Noc w Hiszpanji, (1889), Ej ty Wiśło! Pojedziemy na łów, serenada „Już rąbek firanki (1909)“, serenada japońska, serena-da „Dzieweczko ma“, serenada „Oj figlarko“, serenada „Słuchaj dziewczyno“, „Tajem-nica“ „Za jeden krótki szczęścia dzień“ (1909), Żołnierska piosenka japońska, Gdy w czystem polu, Jasnej krynicy zdroj, W karczmie (1901), Szlacheckie oświadczyły, Bum grat, „Prędeży, prędeży, koniku“, Prząśniczka, Kołysanka, polka francuzka, „Czy to panna, czy mężatka“, Wyszła Filis. Napisał też kilka okolicznościowych kantat, a z ludowych pieśni: Fijołeczek (1902), „Pod zielonym dębem“. „Ach nikt nie zna“, (1909), „Czajka“, „Od Krakowa jadą“, „Oj dana, oj dana“, „Choć z gliny domek nasz“, „Kaj się działy one lata“, „Od Krakowa czarny las“, „Od Krakowa jadą“, „Oj, paro-beczek ci ja“, „Prowadzimy plon“, „Szuka mnie matula“, „Pod zielonym dębem“, „Co się stało we dworze“, „Leć głosie po rosie“, „Jak się dobrze składa“, Żenci (ruska), „Ne pidu do łąsa“, (słowacka), Widała mene (ruska 1908), „A bodajto w ta-kim domu“, „Ach, moja Marysiu“, Dwie Marysie, Kujawiak, „Oj, nie jedź Jasiu“, po-szła dziewczyna, Siałem proso, Śliczne goździki, Zamknij Kaśka, „Wesoło, daleko li-stek“, Życzenie. Należy przytem nadmienić, że większość tych utworów ludowych powyżej wymienionych była też ułożona i na chór mieszany. Z utworów religi-jnych na chór męski napisanych pominąć nie można: Stabat mater, Regniem Lacrimosa, Boże wieczny, Agnus. Co się tyczy chórów mieszanych. wymienić jeszcze należy: „Rusałeczko jasnowłosa“, oraz „Oj zabili w nocy Janka“.

Na zamówienie znanej firmy wydawniczej Koreywy w Kijowie wydał dwa zbiorki (zbiorniki) po dwanaście pieśni w każdym ukraińskich „pieśni dla miszanogo choru“; sześć pieśni włoskich: 1. Serce, 2. Zagadka, 3. Serenada, 4. Urocza, 5. Tajemnica, 6. Rozpacz — na 4 gł. męskie zostały wydane jako op. 16, a dwie pie-sni „Nelly“ i „Złe języki“ jako op. 19.

Pieśni solowych napisał Gall znacznie ponad 70, a opus 1-szy № 3 stanowi słynna pieśń „Dziewcze z buzią jak malina“ z Heinego w tłumaczeniu Mariana Ga-walewicza, wydana po polsku u Gebethnera i Wolfa w 1892 r., a ofiarowana Józefie